

ROZTARGAJĄCY (1) *part praes act*

G pl roztargających.

Sł stp s.v. roztargać, *Cn, Linde* brak.

Rozkradający, przywłaszczający sobie po kawałku czyjs majątek; w funkcji rzeczownika; diripiens
Vulg [kogo]: Thác ieft czałthká onych/ co nas puštoślyli/ y los roštárgájących nas. *Leop Is*
17/14; [Wybawiáiąc vbogiego z ręki mocniejszy iego/ potrzebującego y niedośtátecznego od
roštárgájących onego. *PsKrak 1532 34/12[10]*].

Cf **ROZTARGAĆ**

ALKa